

han ikke faar Billet, er det for strengt, at han absolut skal melde Sagen ved Indstigningen i Toget. Man har tænkt sig, at han mulig ikke kunde faa nogen Funktionær i Tale, og saa var han efter Lovens Ordlyd ifalden Mulk. Det er nu ikke Meningen, at man vil have mulkeret — ja, der er jo forskellige Slags Mulkter — men straffet enhver, som kommer uden Billet. Det er kun dem, som komme uden Billet i den Hensigt at bebruge Banen eller Statskassen. Derfor har man som sagt indført en lempeligere Affattelse ved disse to Endringer. — § 11 omhandler Afbrudelse og Forsinkelse af Farten. Der staar i denne Paragraf i Forslaget, at naar Farten bliver afbrudt, kan Jærnbanen paa anden Maade sørge for, at den vedkommende kommer til sit Bestemmelsessted, og saa faar han ingen Penge tilbage. Man kunde tænke sig, at Jærnbanen sørgede for hans Befordring paa en saadan Maade, at han ikke synes om det. Man har ment, at naar Farten var standset, skulde han selv have Lov til at vælge, om han vilde tage mod en saadan Befordring eller have sine Penge tilbage. — Endringsforslagene under Nr. 9 og 10 til § 12 angaa Bestemmelsen om, at Jægere og Personer, der staa i offentlig Tjeneste, skulle have Lov til at tage Krudt med i Bognene, hvad ellers er forbudt. Udvalget har i det hele taget haft Betænkelighed ved at give saadanne Folk en Særret fremfor andre Mennesker, men paa den anden Side finder man dog, at det vilde være for strengt at forbyde Jægere at have saa meget Krudt med, som de skulle bruge paa Jagten. Man har derfor forandret det til, at det kan tillades dem at have disse Ting med. Endelig har man forandret „Personer, der staa i offentlig Tjeneste“ til „Personer, der rejse i offentlig Tjeneste“. Det har man nærmest gjort af Hensyn til, at den højtærede Minister oplyste, at det egentlig var det, der var Meningen. — Der er saa i Nr. 11 indsat et nyt Stykke til § 12 om Hunde. Udvalget fandt, at det efter den nuværende Tilstand, hvor man ikke kan blive fri for Hunde i Kupeerne, uden at man i visse Tilfælde skal være ubehagelig mod Hundens Ejer, hvad Folk jo ikke holde af, meget ofte er saaledes, at der kommer Hunde ind i Kupeerne. Naar man bliver spurgt, om man har noget imod det — for paa anden Maade er det heller ikke tilladt nu — holder man ikke af at være ubehagelig mod Ejeren og finder sig derfor i at blive generet af Dyret. Man har derfor bestemt, at Folk med Hund enten skulle have en hel Kupe til deres Disposition eller sætte Hundene ind i Hunde-

kupeen. — Endringsforslag Nr. 12 til § 13 er rent redaktionelt. — Lovforslagets § 14 indeholder en Bestemmelse om, at over for Rejsegods, som man faar sendt fragtfrit med paa Billetten, er Jærnbanen ansvarfri i Tilfælde af, at der findes ældre Mærker paa det. Der staar endogaa, at Jærnbanerne ere ansvarfri, ikke alene hvis det fejlsendes, men ogsaa hvis det gaar tabt. Det har man ikke kunnet gaa ind paa. Et Mindretal har fundet, at hele Bestemmelsen burde gaa ud. Derimod er der et Flertal, som mener, at der kan være noget i, at Jærnbanerne ikke kunne have Ansvar, naar Rejsegods fejlsendes navnlig paa Grund af Jærnbane-, Post- og Dampskibsmærker, og derfor har man indsat Endringsforslag Nr. 13, som gaar ud paa, at i Stedet for at der nu staar „andre Mærker“, nævnes det bestemt, hvilke det er, som gør Jærnbanen ansvarfri, og endelig at de tre Ord „eller gaar tabt“ udgaa. Man finder, at det dog vilde være ret urimeligt, at Statsbanerne, fordi et Stykke Rejsegods er mærket forkert, ogsaa skulde være ansvarsløs, hvis det gaar tabt. En anden Sag er det, hvis det fejlsendes. Det kan man nok sige, at Jærnbanen kan være ret ukyldig i. — Endvidere er der til § 14 stillet endnu et Par Endringer angaaende Rejsegodsset. Saaledes som det staar i Lovforslaget, er det overladt til reglementariske Bestemmelser, altsaa til Ministeren at bestemme, hvor meget Rejsegods der til enhver Tid kan sendes gratis paa Billetten. Dette har man for Resten fra alle Sider, hvilket kan ses i Endringsforslagene, været imod — saa vidt jeg ved, ere alle Medlemmer med til at stille Endringer. Der er et Flertal, som helst vil holde paa det bestaaende, ganske vist af forskellige Grunde. Noget af dette Flertal holde paa det bestaaende, fordi de overhovedet ikke ønske at overlade den Slags Ting til Administrationen. Andre af Flertallet, deriblandt jeg, gaa med til denne Endring, fordi jeg egentlig helst ønsker, at alt Rejsegods skal betales, og at man saa til Gengæld faar Billetten noget billigere. Men da jeg ikke ved, hvordan den ærede Minister vilde opfatte denne Bemærkning, kan eventuelt sit ved Paragraffen, vil jeg hellere gaa med til denne Endring, som dog siger noget bestemt, nemlig at det ikke maa være over 25 Kilogram. Mindretallet vil have det udvidet noget, saa at Ordene „paa almindeligt Billet“ udgaa. Det vil sige, at man skulde kunne sende de 25 Kilogram Rejsegods gratis paa alle Billetter, altsaa ogsaa paa de forskellige Slags Billetter, man faar Rabat paa, men paa hvilke man nu ikke kan sende Rejsegods.